

Bir Şairin Gözyaşları

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Ağustos 2021

“Göçebe bir takvimden alıyorum günlerimi

Sen Pazar gibisin

Ben cumartesi...”(N. Genç)

Hangi ruhun tütsüsüdür bu yanan belki de dilemması dünlerin, bir tefrika ile arz eder içinde saklı niyeti.

Hazandır mevsim.

Hüzündür ah, beni baştan çıkarın.

Latif bir rüzgâr içime estiğim ve nazenin varlığında aşkın, uzun uzadıya okşayıp da diktiğim sözcüklerin nakışı ile doğarım ben defalarca geceye akarım sessizliğinde iklimin ve şerh düşerim gökteki her yıldız tek tek.

Mücbir sebeplerden yazıyorum ben şiirlerimi ve yüreğin akvaryumu yetmez de bana cümle niyetine düştüğüm yol cümleten sunduğum yüreğim ve tevekkül yüklü ömrün kim bilir kaçınıcı perdesi içime çektiğim hangi nefeste saklıdır söyle rüzgârın alfabeti?

Bir milattın sen.

Bir de miadı dolan onlarca insan.

İsyanımdı nefrete ve sataşan gölgelere ve sığındım işte kalem başlığında o tek kişilik kulübeme.

Günü özet geçmeden dünü de falakaya yatırmadan rahat edemem ben ve illa ki umut ettiğim illa ki ifa edeceğim illa ki imha etmekse kötüyü ve rezili bir çengelde asılıdır benim sefil yüreğim ve semirdikçe semirdi bir ömür seve seve na'şında saklı tuttum rüzgârın ve devasa gölgeler hücum etti üstüme oysaki ben aydınlıktım ve İlahi Aşka tapınan.

Metruk hanelerde saklı kimi insan ve yüzünde yok iken nur nar misali dağıtırlar kem nazarlarında olup bitense yalnızlığın dağ gibi büyüdüğü ve dağlandıkça yürek belki de doğaçlama bir aşk ile devindiğim şu gök kubbede saklı bir rahmet olmayı nasıl da nasıl da dilerdim ah, yağmur olup da yağmak adına bu bitimsiz yangının şerh düştüğü o cehennem sıcaklığında tok sesine rüzgârın kafa tutmak ve söndürmek devasa yangını.

Günü b/öldüm.

Yatağımı ise çöpe attım.

Yutağında gecenin saklı izdiham ve kök hücreinde şiirin ben mahzun bir heceyim.

Aşk diye çıktığım yol.

Acı çektiğim bir ömür

Ve gam yüklensem de mademki Allah var gam yok.

İşte üç harflilerden alıyorum cesareti ve üç harfli bir azaptan firar ediyorum delişmen yüreğimde saklanmış cennete d/okunmak adına yazıp da seviyorum sefilce.

Hüznümde saklı o kesif sessizlik kimi insanınsa umurunda bile değil yaşanan acı ve açıldırıyorum ömrü ve duyguları ve nimet bildiğim her esintide ansızın ürperiyorum.

Gergindir ipi saldığım da değil hani çok yeni.

Coşum söndü ve hüznüm büyüdü ben de büyüttüğüm kadar insanları gözümde kendimi unuttum ve de ihmâl ettim tam da imha edecekken içimdeki yetim çocuğu ah, tuttu elimden Rabbim ve koruyucu meleklerime tutundum akabinde korunduğuma binaen huzura da meylettim iman gücümle ve sırtkan iblisten uzağa kaçtım bir de şerrine lanet okudum.

Ağıtlarım var.

Ah, ettiğim zalim gölgeler.

Aslına rücu eden duygular var.

Aheste yüređimde saklı dualar var.

Beti benzi atan şafak var ve atan şafağında gecenin günün yüzü suyu hürmetine umut ettiğimiz kadar da yarınlara inancımız var.

Yağmur var illa ki:

Umudun ekini var düşlediğimiz belki de şairin dediği gibi ıslanmak var:

"Şemsiye taşımak istemiyorum
Islanmak daha güzelmiş
Yitik kalbini arayan
Bir şairin gözyaşlarıyla..."(Alıntı)

Az evvel ihbar ettim kalbimi bilinmeyen numarayı tuşladığımda karşıma çıkan o mekanik sese de bildirdim maruzatımı:

Yanıyorum, yanıyoruz ve yâd ediyoruz dündeki güzellikleri ve yüreğin zaferini ve çoktan emanetiz yüce Rabbimize...